

Sygn. akt V **GC 2339/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Ryszard Kołodziejski
Protokolant:	st.sekr.sądowy Justyna Kołakowska

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2020 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przeciwko (...) Technika (...).D. (...) Spółce jawnej w T.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. na rzecz pozwanego (...) Technika (...).D. (...) Spółki jawnej w T. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III kosztami, od uiszczenia których powód był zwolniony obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt V **GC 2339/19**

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 19 lutego 2020 roku

Pozwem z dnia 13 września 2019r. powód (...) sp. z o.o. w T. wystąpił na drogę sądową przeciwko H. Technika (...).D. J. sp.j. w T. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 13 maja 2019r. wydanego przez Sąd Okręgowy w Toruniu, Wydział VI Gospodarczy, o sygn. akt VI GNc 157/19, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 22 lipca 2019r., co do kwoty 24 586 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Jednocześnie powód wniósł o udzielenie zabezpieczenia poprzez wstrzymanie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. w sprawie o sygn. akt GKm 152/19. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że Sąd Okręgowy w Toruniu, Wydział VI Gospodarczy wydał w dniu 13 maja 2019r. nakaz zapłaty przeciwko (...) sp. z o.o. w T. na rzecz H. Technika (...).D. J. sp.j. w T. w którym zasądzono kwotę 77 500 zł tytułem należności głównej, odsetki ustawowe za opóźnienie oraz kwotę 4 586 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (sygn. akt VI GNc 157/19). W oparciu o ten tytuł wykonawczy Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu, M. G., prowadził przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne (sygn. akt GKm 152/19). Powód twierdził również, że w związku z toczącą się egzekucją spółka powodowa zawarła z pozwanym porozumienie w dniu 4 września 2019 roku, w którym zobowiązała się do dokonania wpłaty kwoty 57 500 zł tytułem pierwszej raty istniejącego zadłużenia, przesłania potwierdzenia zlecenia tej czynności w banku najpóźniej w dniu następnym po podpisaniu porozumienia

oraz przesłania 6 października drugiej raty należności. Pozwany zapewnił powoda, że dokona zwolnienia zajętych w ramach egzekucji komorniczej rachunków bankowych, zawiesi wspomniane postępowanie egzekucyjne oraz zrezygnuje ze znacznej części odsetek ustawowych, zwalniając tym samym powoda z długu w tym zakresie. W dniu 5 września spółka powodowa dokonała przelewu należności w kwocie 57 500 zł i przesłała na adres e-mail pozwanego oraz jego pełnomocnika potwierdzenie wykonania tej czynności. W tym samym spółka pozwana dokonała zajęcia rachunków bankowych powoda, nie uwzględniając dokonanej przez powoda wpłaty. Pismem z dnia 6 września 2019r. pełnomocnik powoda poinformował Komornika Sądowego o zaistniałej sytuacji wnosząc o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w tej sprawie. W dniu 10 września 2019r. pozwany ograniczył przedmiotową egzekucję o kwotę 57 500 zł. W konsekwencji dochodzona należność główna na podstawie tytułu wykonawczego została ograniczoną do kwoty 20.000 zł. (k. 3-8)

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2019r. Sąd Rejonowy w Toruniu zwolnił powoda od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych – wpisu od pozwu na danym etapie postępowania (k. 122-122v).

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2019r. Sąd Rejonowy w Toruniu zabezpieczył powództwo poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. w sprawie o sygn. akt GKm 152/19 (k. 121-121v).

W dniu 20 listopada 2019 roku pozwany złożył odpowiedź na pozew, w którym wniósł o oddalenie powództw w całości oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu. Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że w dniu 3 września 2019 roku strony doszły do porozumienia w zakresie ugodowego wyegzekwowania należności. Oświadczenie o wyrażeniu woli zawarcia porozumienia zostało przesłane drogą elektroniczną w dniu 3 września 2019 roku, a więc taką datę należy uznać za datę zawarcia porozumienia. W dniu zawarcia tego porozumienia wierzyciel złożył wniosek o zawieszenie egzekucji do 9 października 2019 roku. Do końca 4 września 2019 roku nie doręczono pozwanemu zlecenia dyspozycji wykonania na jego rzecz przelewu kwot, o których mowa w § 2 i § 3 ust. 2 porozumienia, w związku z czym 5 września 2019 roku pozwany poinformował pełnomocnika powoda, że cofa swoje oświadczenie woli w przedmiocie polubownego zakończenia sprawy a następnie złożył wniosek do Komornika o podjęcie zawieszono postępowania. W dniu 5 września 2019 roku na pocztę mailową pełnomocnika pozwanego trafiło potwierdzenie wykonania przelewu na kwotę 57.500 zł, jednakże nastąpiło to dopiero po ustalonym w porozumieniu terminie i niezgodnie z warunkami tego porozumienia. Po wpłacie tej kwoty pozwany w dniu 9 września ograniczył egzekucję do kwoty 28.936 zł. W dniu 21 października 2019 roku postępowanie egzekucyjne zostało zakończone, ze względu na wyegzekwowanie w całości roszczenia. W tych okolicznościach w ocenie pozwanego roszczenia powoda jest całkowicie bezzasadne. (k. 104-106)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 sierpnia 2019 roku wierzyciel – pozwany wniósł o wszczęcie postępowania egzekucyjnego do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. przedkładając w załączeniu tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie o sygn. VI GNc 157/19. Wierzyciel wniósł o wszczęcie egzekucji z wszelkich dochodów, wierzytelności, nieruchomości lub majątku ruchomego w kwocie 82.206,00 zł. W postępowaniu egzekucyjnym zostały zajęte rachunki bankowe dłużnika.

(**dowód:** wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie egzekucyjnej GKm 152/19, zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. sygn. GKm 152/19)

W dniu 3 września 2019 roku powód (...) sp. z o.o. w T. zawarł z pozwanym (...) Technika (...)D. J. sp. j. w T. porozumienie, którego przedmiotem było zobowiązanie się dłużnika – powoda do zapłaty na rzecz wierzyciela – pozwanego kwoty 86.436,00 zł w dwóch ratach:

- kwoty 57.500 zł do dnia 6 września 2019 roku

- kwoty 28.936,00 zł powiększonej o należne odsetki za opóźnienie – do dnia 6 października 2019 roku (§ 2 porozumienia)

W zamian wierzyciel zobowiązał się, że w dniu zawarcia porozumienia, w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego M. G. przy Sądzie Rejonowym w Toruniu złoży wniosek o zwolnienie spod zajęcia rachunków bankowych dłużnika oraz wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. (§ 3 ust. 1 porozumienia)

Dłużnika zobowiązał się, że w dniu zawarcia porozumienia złoży w prowadzącym jego rachunek banku dyspozycję wykonania na rzecz wierzyciela przelewów kwot, o których mowa w § 2 porozumienia i przedstawi najpóźniej w dniu następnym po podpisaniu porozumienia potwierdzenie wykonania tej czynności wierzycielowi w postaci potwierdzonego przyjęcia zlecenia przez Bank. (§ 3 ust. 2 porozumienia)

(**dowód:** porozumienie z dnia 3 września 2019 roku – k. 90-93)

W dniu 3 września 2019 roku pozwany złożył wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. o zwolnienie spod zajęcia rachunków bankowych dłużnika oraz o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do dnia 9 października 2019 roku.

(**dowód:** wniosek wierzyciela z adnotacją o złożeniu w siedzibie komornika sądowego – k. 116)

W dniu 3 września 2019 roku o godz. 12:26:05 pozwany drogą elektroniczną przesłał jako załącznik plik o nazwie „wniosek (...) z 03.09.19.jpg” stanowiący wniosek skierowany do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. w sprawie GKm 152/19 o zwolnienie spod zajęcia rachunków bankowych dłużnika, oraz o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do dnia 9 października 2019 roku, na adres poczty elektronicznej kancelarii (...), będącego pełnomocnikiem powoda.

(**dowód:** korespondencja mailowa – k. 112-113)

Mailem z dnia 3 września 2019 roku godz. 17:01:04 powód przesłał podpisane porozumienie na adres poczty elektronicznej Kancelarii (...) („kancelaria.marek.kozlowski@gmail.com), będącego pełnomocnikiem pozwanego.

(**dowód:** korespondencja mailowa – k. 115)

Postanowieniem z dnia 4 września 2019 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. zawiesił postępowanie egzekucyjne w sprawie GKm 152/19. W tym samym dniu sporządzono zawiadomienie o uchyleniu zajęcia rachunku bankowego.

(**dowód:** postanowienie Komornika Sądowego z dnia 4 września 2019 roku, zawiadomienie o uchyleniu zajęcia – akta egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. sygn. GKm 152/19)

Pozwany nie złożył w dniu 4 września 2019 roku potwierdzenia zlecenia dyspozycji wykonania na rzecz wierzyciela przelewów kwot, o których mowa w § 2 porozumienia.

(okoliczności bezsporne).

W dniu 5 września 2019 roku powód dokonał zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 57.500 zł. Mailem z dnia 5 września 2019 roku (godz. 13:37) powód poinformował pozwanego o zapłacie kwoty 57.500 zł.

Bezsporne (nadto **dowód:** potwierdzenie operacji – k. 96, korespondencja mailowa – k. 97-98)

W dniu 5 września 2019 roku wierzyciel – pozwany złożył oświadczenie o cofnięciu oświadczenia w przedmiocie porozumienia z dnia 3 września 2019 roku ze względu na niedotrzymanie przez Dłużnika warunków porozumienia tj. § 3 ust. 2 porozumienia. Z oświadczeniem zapoznał się pełnomocnik powoda M. K.. Powód w osobie prokurenta powodowej spółki (...) nie otrzymał w dniu 5 września 2019r. pisemnego oświadczenia o cofnięciu porozumienia.

(**dowód:** cofnięcie przez wierzyciela oświadczenia w przedmiocie porozumienia- k. 118, zeznania świadka złożone na rozprawie w dniu 5 lutego 2020 roku K. W. 00:09:45-00:24:45 – k. 141v.-142)

W dniu 5 września 2019 roku wierzyciel – pozwany złożył Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. wniosek o podjęcie postępowania egzekucyjnego.

(**dowód:** wniosek wierzyciela o podjęcie postępowania egzekucyjnego – k. 117)

W dniu 5 września 2019 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. podjął postępowanie egzekucyjne. Ponownie zajęto rachunki bankowe dłużnika.

(**dowód:** postanowienie Komornika Sądowego z dnia 5 września 2019 roku, zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego – akta egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. sygn. GKm 152/19)

Pismem z dnia 6 września 2019 roku pozwany- wierzyciel ograniczył wniosek egzekucyjny do kwoty 20.000 zł oraz kosztów procesu w wysokości 969 zł, kosztów zastępstwa procesowego 3617 zł, kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu klauzulowym 120 zł.

(**dowód:** ograniczenie wniosku egzekucyjnego – k. 119)

Postanowieniem z dnia 21 października 2019 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. w sprawie GKm 152/19 zakończył postępowanie egzekucyjne ze względu na zaspokojenie całego egzekwowanego roszczenia.

(**dowód:** postanowienie Komornika Sądowego z dnia 21 października 2019 roku – akta egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. sygn. GKm 152/19)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, dokumentów zgromadzonych w postępowaniu egzekucyjnym o sygnaturze akt GKm 152/19 i w postępowaniu sądowym toczącym się pod sygn. akt VI GNc 157/19. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wskazanym materiale dowodowym, który jest spójny i w sposób logiczny pozwolił Sądowi na dokonanie powyższych ustaleń.

Sąd oparł się także na zeznaniach świadka K. W., których autentyczność nie budziła wątpliwości. Wiarygodność jego zeznań nie była podważana przez strony.

Autentyczność złożonych w sprawie dokumentów przez strony nie była w trakcie postępowania kwestionowana, a Sąd z urzędu również nie dopatrył się podstaw do ich zakwestionowania. Powyższe dokumenty stanowiły w głównej mierze dokumenty urzędowe (w szczególności orzeczenia sądów i komornika) jak i dokumenty prywatne. Te ostatnie w ocenie Sądu były wiarygodne aczkolwiek dokumenty prywatne nie korzystają z domniemań zawartych w treści art. 244 k.p.c. (domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nich zawartych), jak ma to miejsce w przypadku dokumentów urzędowych a jedynie – poza domniemaniem autentyczności – korzystają z domniemania wyłączającego potrzebę dowodu, że osoba, która dokument podpisała, złożyła zawarte w nim oświadczenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 1982 r., sygn. akt III CRN 65/82). Niemniej okoliczność ta sama przez się nie oznacza, że nie ma on jakiegokolwiek mocy dowodowej. Materialna moc dowodowa dokumentu prywatnego zależy od jego treści merytorycznej. O materialnej mocy dowodowej dokumentów prywatnych rozstrzyga Sąd zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów (por. art. 233 k.p.c.; też. K. Knoppek: Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, Pip 1988, nr 5).

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Powództwo przeciwegzekucyjne z art. 840 k.p.c. ma na celu pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego czyli innymi słowy uniemożliwienie prowadzenia egzekucji na jego podstawie. W związku z powyższym w doktrynie i judykaturze zgodnie przyjmuje się, że dłużnik traci prawo do wytoczenia takiego powództwa z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela świadczenia objętego tytułem wykonawczym. W tym bowiem momencie tytuł wykonawczy zostaje niejako „skonsumowany”, nie istnieje już więc potencjalna możliwość wykonania tego tytułu wykonawczego a zatem powództwo opozycyjne z art. 840 k.p.c. traci rację bytu. Powyższe nie odbiera jednak dłużnikowi możliwości poszukiwania sądowej ochrony jego praw w odrębnym postępowaniu (por. wyrok SN z dnia 4 kwietnia 2002 r., I PKN 197/01, Wokanda 2002, nr 12, poz. 27; wyrok SN z dnia 17 listopada 1988, I CR 255/88, LEX nr 8929; wyrok SN z dnia 20 stycznia 1978 r., III CRN 310/77, LEX nr 8055). Tak w orzecznictwie jak i w doktrynie uznaje się, że dłużnik może żądać pozbawienia (ograniczenia) wykonalności tytułu wykonawczego tak długo, jak długo zachodzi potencjalna możliwość wykonania tego tytułu. Nie można wytaczać powództwa z chwilą, gdy tytuł wykonawczy został wykonany.. W wypadku takim jednak, dłużnik może domagać się zwrotu wyegzekwowanego świadczenia i ewentualnego naprawienia wyrządzonej szkody. Jeżeli doszło do tego w toku procesu, powód (dłużnik) może zmienić odpowiednio powództwo i wnieść o zasądzenie odszkodowania lub zwrot wyegzekwowanego świadczenia (vide: Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne E. Wengerek, T.I Wyd. Zrzeszenia Prawników Polskich, s.356, Z.Szczurek, Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz Wydanie III, sip.Lex.pl. oraz cytowane tam orzecznictwo, M. Manowska Komentarz II do K.p.c., art.506-1217, wyd. III sip.Lex. pl.)

W okolicznościach przedmiotowej sprawy w dacie wniesienia powództwa, tj. w dniu 13 września 2019 r. postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi w sprawie GKm 152/19 było prowadzone. Zakończyło się ono jednak już 21 października 2019 roku wobec wyegzekwowania całej należności objętej wnioskiem egzekucyjnym po ograniczeniu.

Zgodnie zaś z treścią art. 316§1 zd.1 k.p.c. sąd ma obowiązek uwzględniać stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy czyli w dniu 5 lutego 2020 r. W tej zaś dacie cała należność zasądzona od powoda na rzecz pozwanego w tytule wykonawczym, którego dotyczyło niniejsze powództwo, została już przez komornika wyegzekwowana. Powództwo o pozbawienie wykonalności tego tytułu było już więc bezcelowe, co skutkowało jego oddaleniem.

Mając powyższe na uwadze zbędne stało się, zdaniem Sądu, merytoryczne rozstrzygnięcie skuteczności porozumienia z dnia 3 września 2019 roku, stanowiącego podstawę wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego.

Odnosząc się, na marginesie, do meritum pozwu można wskazać, że zgodnie z art. 61 § 2 k.c. oświadczenie woli wyrażone w postaci elektronicznej jest złożone innej osobie z chwilą, gdy wprowadzono je do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, żeby osoba ta mogła zapoznać się z jego treścią. W dniu 3 września 2019 roku pozwany drogą elektroniczną złożył oświadczenie o zaakceptowaniu warunków porozumienia z dnia 3 września 2019 roku. Powód miał możliwość zapoznać się z oświadczeniem i przystąpić niezwłocznie do realizacji postanowień porozumienia tj. zlecenia bankowi dyspozycji wykonania na rzecz wierzyciela przelewów kwot 57.500 zł do dnia 6 września 2019 roku oraz 28.936,00 zł powiększoną o należne odsetki do dnia 6 października 2019 roku. Powód jednakże zlecenia takiej dyspozycji a następnie zawiadomienia o powyższym pozwanego nie wykazał. Pozwany wywiązał się z postanowień porozumienia i złożył w dniu 3 września 2019r. wniosek do Komornika o zwolnienie spod zajęcia rachunków bankowych dłużnika oraz wnioski o zwieszenie postępowania egzekucyjnego. Powód jednakże nie wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku określonego w § 3 ust. 2 porozumienia. Mając na uwadze, że porozumienie zawarto 3 września 2019 roku, powód zobowiązany był do złożenia potwierdzenia dokonania dyspozycji, o której mowa powyżej w dniu 4 września 2019 roku, czego zaniechał. W związku z czym należy przyjąć, że nie spełnił warunków porozumienia. Przy tym należy wskazać, że postępowanie egzekucyjne nie przewiduje, możliwości zawarcia ugody dłużnika z wierzycielem po wszczęciu postępowania egzekucyjnego. Można rzecz jasna wyobrazić

sobie sytuację, że strony dojdą do porozumienia co do zaspokojenia zaległej należności i wierzyciel zdecyduje się np. złożyć wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego, jednakże wiąże się to dla dłużnika z koniecznością poniesienia kosztów egzekucyjnych na rzecz komornika. Wola dłużnika co do uregulowania należności na rzecz wierzyciela nie jest czynnikiem decydującym, bowiem na wniosek wierzyciela w sprawę zaangażowany zostaje organ powołany do przymusowego egzekwowania długów, czyli komornik. Komornik związany jest treścią przedłożonego przez wierzyciela tytułu wykonawczego stwierdzającego dług i podejmuje stosowne czynności prowadzące do jego zaspokojenia. Brak jest więc formalnych podstaw prawnych do zawarcia ugody z wierzycielem, strony mogą się jednak porozumieć co do sposobów dalszego prowadzenia egzekucji i możliwości zaspokojenia długu. Dłużnik może w tych okolicznościach liczyć wyłącznie na dobrą wolę wierzyciela. W okolicznościach niniejszej sprawy, z taką wolą dłużnik spotkał się, jednakże nie wykonując w pełni treści porozumienia, wzbudził u wierzyciela uzasadnione wątpliwości co do uczciwości zamiarów dłużnika. W związku z czym złożył do Komornika Sądowego wniosek o podjęcie zawieszonoego postępowania egzekucyjnego. Porozumienie to, co prawda, nie formułuje skutków jego niedochowania jednakże mając na uwadze art. 65 k.c., który stanowi, że oświadczenia woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostały, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje, a w umowach należy raczej badać jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu oraz art. 58 k.c., który stanowi, że czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy oraz sprzeczna z zasadami współżycia społecznego jest nieważna, należy stwierdzić, że niewykonanie przez dłużnika warunków porozumienia w zakresie § 3 ust. 2 porozumienia mogłoby powodować pozbawienie wierzyciela możliwości egzekwowania należności do dnia 6 października 2019 roku. W tym czasie biorąc pod uwagę, iż w związku z niewykonaniem warunków porozumienia przez dłużnika, wierzyciel stracił zaufanie do przeciwnej strony, miał prawo także sądzić, że dłużnik mógłby wyzbyć się swojego majątku, a on zostałby pozbawiony możliwości egzekwowania pozostałej części należności. Dłużnik starając się o porozumienie w zakresie egzekucji należności winien z podwyższoną starannością dochować wszystkich warunków ustaleń stron. W przypadku gdy dłużnik nie wykonuje nałożonych na niego obowiązków, pozbawienie możliwości odstąpienia od takiego porozumienia wierzyciela byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego oraz ustawą.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 20.01.2016 r. sygn. IV CSK 282/15 wyegzekwowanie świadczenia zasądzonoego tytułem wykonawczym objętym powództwem przeciwegzekucyjnym nie stanowi podstawy do umorzenia postępowania, zgodnie z art. 355 k.p.c., lecz do oddalenia powództwa, o ile wyegzekwowanie świadczenia nastąpiło w toku postępowania rozpoznawczego. Sąd, więc na podstawie wyżej powołanych przepisów, a contrario, oddalił powództwo jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Odnośnie kosztów orzeczono zgodnie z art. 98 §1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W przedmiotowej sprawie stroną przegrywającą sprawę w całości był powód i to on winien zwrócić pozwanemu poniesione koszty procesu. Do niezbędnych kosztów postępowania w niniejszej sprawie należy zaliczyć koszty zastępstwa procesowego pozwanego w kwocie 3600 zł ustalone zgodnie z §2 pkt 5. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.), opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł tj. łącznie 3.617 zł którą zasądzono w punkcie II sentencji wyroku.

W punkcie trzecim sentencji wyroku orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 100 w zw. z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda r. pr. M. K.,
3. Z wpływem lub za 21 dni.

T., dnia 12 marca 2020 roku

Sędzia Ryszard Kołodziejski